

Eugeniusz Andrzej Sindlewski

Słowo wstępne dziekana Rady Adwokackiej w Łodzi

Palestra 18/11(203), 5-6

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SŁOWO WSTĘPNE DZIEKANA RADY ADWOKACKIEJ w ŁODZI

Jubileusz XXV-lecia samodzielnej organizacji samorządowej adwokatury łódzkiej, powołanej do życia w grudniu 1949 roku, przypada na okres szczególny. Kraj cały obchodzi uroczyste XXX-łecie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a Łódź i region łódzki znajdują się w przededniu 30 rocznicy swego wyzwolenia.

Skłania to do różnych refleksji, z których część tylko oddaje niniejszy numer naszego adwokackiego organu. Szkicuje on historię adwokatury łódzkiej, przedstawia jej osiągnięcia i zamierzenia, nie jest jednak w stanie nakreślić wszystkiego, co chciałoby się w takiej chwili utrwalić i przekazać.

Postępowe są tradycje adwokatury łódzkiej. Wydała ona wiele wspańiałych postaci. Okres hitlerowskiej okupacji wyrwał z jej szeregów wielu Kolegów. Wielu innych oddało wszystkie swe siły w walce o wyzwolenie kraju. Wszyscy, bez wyjątku, dali dowody swej wierności Ojczyźnie.

Wyzwolenie kraju oraz powołanie do życia organów władzy ludowej stworzyło dla adwokatury nowe perspektywy rozwoju. Stworzyło je w szczególności w naszym mieście i regionie. Robotnicza, o rewolucyjnych tradycjach Łódź, nie posiadająca przed wojną żadnej wyższej uczelni, powołuje do życia samodzielną Radę Adwokacką, upatrując w niej słusznie jeszcze jedną platformę szerokiej działalności społecznej, kulturotwórczej, a przede wszystkim czynnik sprzyjający ochronie prawa, socjalistycznej praworządności oraz konieczny współczynnik wymiaru sprawiedliwości.

To jednak zobowiązuje. Przez okres 25 lat swego działania adwokatura łódzka wypracowała wiele trwałych wartości. Owe trwałe wartości wiązała z pięknymi, postępowymi tradycjami naszego zawodu, z tym, co nowe, co wynikało z potrzeb społecznych, politycznych i gospodarczych naszej Ludowej Ojczyzny.

Przejmując bogaty dorobek minionego 25-lecia, należy wyrazić podziękowanie jego twórcom, podziękowanie wszystkim Koleżankom i Kolegom, których codzienna zawodowa i społeczna praca na ów dorobek się złożyła.

Wielkie, historyczne rocznice, na których tle obchodzi Izba łódzka swój 25-letni jubileusz, splatają się z codziennymi przemianami, zmierzającymi do zwiększenia tempa rozwoju gospodarczego i kulturalnego kraju, do zwiększenia dobrobytu jego mieszkańców. Historyczny VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz I Krajowa Konferencja Partyj-

na nakreśliły zadania adresowane do narodu i przez naród cały bez zastrzeżeń zaakceptowane.

Adwokatura łódzka, podsumowując i oceniając swój 25-letni dorobek, wkracza w nowe ćwierćwiecze z nowymi, szerszymi zadaniami.

Opublikowane w nrze 25 „Prawa i Życia” fragmenty referatu prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej dra Zdzisława Czeszejki stanowią niewątpliwie podstawę działania organów samorządu, pozostawiając zarazem pole do nowych poszukiwań i nowych inicjatyw.

Właśnie takie inicjatywy rysują się w Izbie łódzkiej. Obecny etap rozwoju kraju nie zezwala na „stanie w miejscu”. Łódzka adwokatura, o wysokich wartościach ideowych i zawodowych, zdolna jest do ofensywnego działania, jakie przejawiać się powinno w humanistycznej działalności zarówno na polu zawodowym, jak i na niwie działalności społecznej. Adwokatura może i powinna tworzyć wzorce osobowe człowieka naszej epoki o najwyższej etyce i postawie osobistej.

Prawidłowe i zaangażowane spełnianie funkcji rzeczywistego współczynnika wymiaru sprawiedliwości godzi się ze świadomością nadrzędności celów i wysoką rangą naszego zawodu. Cięży więc na nas szereg obowiązków i łączą się one z pojęciem publicznej i politycznej treści naszego zawodu. Szeroki to wachlarz, który zamyka w sobie zarówno potrzebę szczególnej dbałości o język ojczysty, jej historię i kulturę, jak i o potrzebę działania zewnętrznego przez pomaganie naszemu Państwu Ludowemu w krzewieniu świadomości i kultury prawnej, których brak niekiedy tak bardzo dotkliwie przeszkadza w realizacji nakreślonych zadań.

Adwokatura łódzka w swej ogromnej większości spełnia tę rolę. Świadczą o tym właśnie rodzące się samorzutnie inicjatywy. Jest bowiem niewątpliwie wyrazem odpowiedzialności przyjęcie np. przez członków zespołu adwokackiego obowiązku sprawowania opieki czy *sui generis* kurateli nad klientem zespołu po odbyciu przezeń kary pozbawienia wolności, podobnie jak wyrazem takim są również spotkania adwokatów łódzkich z uczniami szkół średnich i pracownikami łódzkich fabryk, na których to spotkaniach omawia się, w swobodnych gawędach, przyczyny i skutki społecznie ujemnych zjawisk.

Można więc i należy stwierdzić, że prawidłowo rozumiemy swoją rolę. Wkraczając w nowe 25-lecie, jesteśmy bogaci w doświadczenia lat ubiegłych, ufni zarazem, że stanowią one podstawę dalszych naszych osiągnięć.

Adw. Eugeniusz Andrzej Sindlewski